

бѣло като цыпа отъ ѣйце; тогази сичкытѣ радостно прославихъ Бога, и сичкытѣ роднины на Товія дойдохъ да го поздравихъ за добринытѣ, които Богъ му даде. (Тов. $\bar{\alpha}\bar{i}$. 10—.).

§. 152. *Ангелъ Рафаилъ са обевява.*

Подирь туй Товій разказа на родителитѣ си за благодарѣніята, които е приелъ отъ водачътъ си, когото мыслѣше за челоуѣкъ. И тѣй прѣдложи му половината отъ сичко, което донесохъ. Тогази слѣдователно ангелътъ имъ рече: „Азъ съмъ Рафаилъ, единъ отъ седемъ тѣхъ светии ангелы, които стоимъ прѣдъ Бога, и му приносимы молитвытѣ на праведницытѣ. Богъ ма проводи да та исцѣрь. Сега вече е време да отидъ при него, и нему да отдавате длѣжнытѣ благодаренія.“ Туй като каза, станъ сневидимъ отпрѣдъ имъ. (Тов. $\bar{\kappa}\bar{i}$. 1—.).

§. 153. *Блаженната смъртъ на Товита.
Неговытѣ потомцы.*

Товитъ, като проглѣда, живѣ още много и стигна до дълбока старость като угождаваше сѣкога Богу. Понеже приближаваше смъртнытъ му часъ, повика сына си, съвѣтова го да има выжгы страхъ Божій, и послѣ спокойно прѣдаде духътъ си Богу. Товій подирь бащината си смъртъ прѣнесе са у тестяси, пригледа го на старины, и като стигна на деветьдесетъ години умрѣ и той. Сичкытѣ му дѣца и внуцы подражахъ отеческата имъ добродѣтель и тѣй угодихъ и на Бога и на челоуѣцытѣ. (Тов. $\bar{\kappa}\bar{i}$. 1.).